

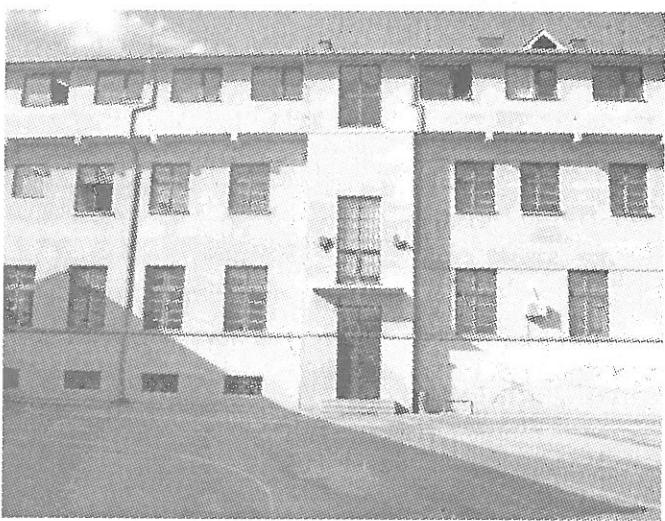
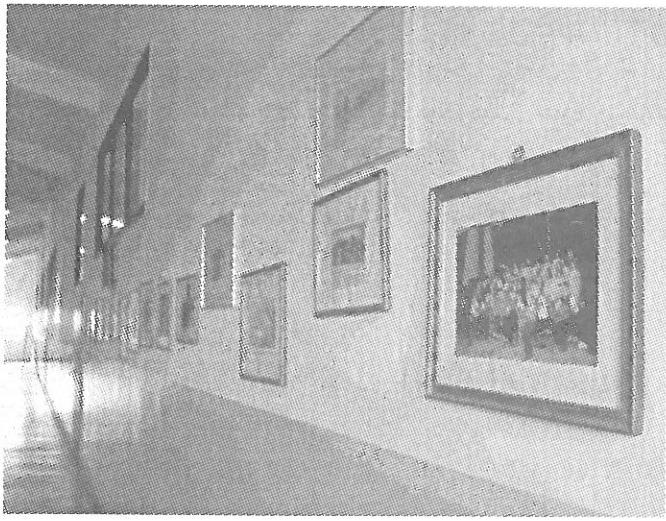
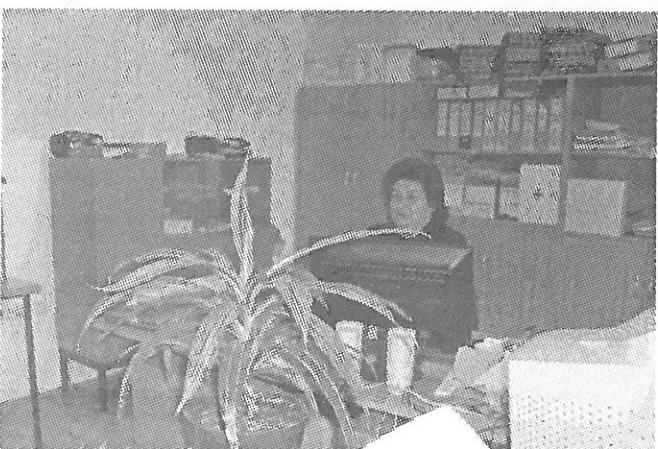
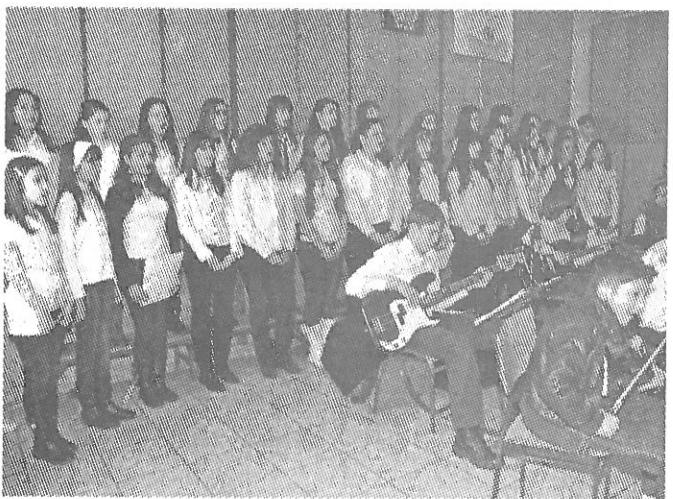
ШКОЈАСКО ЗВОНО

Лист ученика и наставника ОШ "Вук Караџић" - Житковац

Број 1 - Година 1. - Излази једном годишње - Април 2011.

1911 - 2011

“Школско звено” - лист јученика и наставника Основне школе “Вук Караџић” - Житковој* година I * број 1 * април 2011 * лист излази једном годишње * **Издавач:** Основна школа “Вук Караџић” - Житковој. - тел 018/887-055

* **Уредник:** Љиљана Бодановић, професор српског језика. * **Редакција:** Сања Костић VIII/3, Исигора Димитријевић VIII/2, Миљана Јевић VIII/2, Александра Пејтровић VI/5, Андријана Јовановић VI/5, Вукиша Момчиловић VI/5, Ањела Милић VI/4, Кристина Ристић VI/4, Рађида Вучић VI/4, Андриана Марковић VI/3, Александар Милосављевић VI/2,

Братислав Милићић VI/2, Ксенија Андрејевић VI/I.

* тираж 300 примерака

* **Штампа:** Астера притњ - Алексинац тел: 018/805-953

НАША ШКОЛА

100 ГОДИНА ВАСПИТНО-ОБРАЗОВНОГ И КУЛТУРНОГ РАДА У ОШ „ВУК КАРАЦИЋ“

У години смо великоликог јубилеја за ОШ „Вук Караџић“ у Житковцу - 100 година постојања и исто толико година просветног рада, захваљујићи коме је наша школа и данас озбиљна васпитно-образовна установа.

Желећи да изађемо у сусрет нашим ученицима ствараоцима, да њихова писана реч и стваралаштво остане трајно забележено, обновили смо лист „Школско звоно“, који је излазио до 2000. године и који није одолео свим тешким временима. Али зато школа, која с поносом носи име највећег српског реформатора, јесте.

Народна основна школа у Житковцу подигнута је и почела с радом 1911. године као самостална школа, а на иницијативу поп Лазе Мартиновића и Станка Петровића, народног посланика, и захваљујући добровољним прилозима мештана. Дотада, деца из Житковца ишла су у школу у Прћиловици, која је отворена 1860/61. године. Због ратова, 1912. и 1913. године, школа је прекидала рад све до 1. септембра 1919. године. За време рата зграду су користили непријатељски војници као складиште ратног материјала. Приликом повлачења све књиге у школи су уништене и запаљене. Поновним добровољним прилозима школа је оспособљена за рад. Од 1. септембра 1957. године централној школи се припајају четвороразредне школе: Прћиловица, Моравац, Нозрина, Лужане и Горње Сухотно, као физички одвојена одељења. Школа је већ 1970. године подигла модерну ђачку кухињу, савремено опремљену и, у то време, прву и једину овакве врсте у општини.

Данас нашу школу похађа 823 ученика, од тога чак 102 ромске националности, на шта смо веома поносни, јер смо тако прави пример неговања толеранције међу децом и афирмације маргинализованих и осетљивих група. Због тога је наша школа укључена у све пројекте који помажу успостављање атмосфере сарадње и тимског рада међу ученицима, наставницима и свим запосленима у школи. Таква атмосфера доприноси безбедности деце, а родитељи имају осећај поштовања и припадности заједници.

Обнављајући лист „Школско звоно“, желимо да обновило љубав према стваралаштву, писаној речи, јер „народ који изгуби своје речи престаје бити народ“. Наши ученици ће својим радовима бити мост између времена прошлог и времена будућег. „Језик је тврђи од сваког бедема. Ако је језик остао недирнут, не бој се!“

Странице пред вама су део духа и душе наших ђака; док оне исписане постоје, и ми постојимо и не бојимо се будућих дана...

Данијела Милчић, професор српског језика

НАША ШКОЛА НОСИ ЊЕГОВО ИМЕ

Вук Стефановић Караџић је рођен у Тршићу 1787. године у породици у којој су деца умирала, па тако добија име Вук да му вештице и духови не би наудили. Писање и читање је научио од рођака Јевте, образовање, затим, наставља у Лозници, а онда и у манастиру Троноша. Болесна нога му је пореметила даље школовање. Ипак, одлази у Беч где упознаје Јернеја Копитара, уз чију помоћ почиње да сакупља народне песме и да ради на граматици народног језика.

Вук је био наш први филолог и реформатор језика, сакупљач народних умотворина и писац првог речника српског језика. Његовим реформама у српски језик је уведен фонетски правопис, а народни говор постаје књижевни језик. Најпознатија Вукова дела су: „Писменица сербскога језика“, „Српски речник“, „Српске народне пјесме“ итд. У току свог дугог и плодног рада стиче многе пријатеље, међу којима је и сама Русија. Умире у Бечу 1864. Његови посмртни остаци пренесени су у Београд 1897. године и са великим почастима сахрањени у порти Саборне цркве.

Александра Пејetrović VI/5

ОБЕЛЕЖАВАЊЕ ЈУБИЛЕЈА

РЕЧ ДИРЕКТОРА

- *Речије нам нешићо обележавању стогодишњице њостојања наше школе. Који су догађаји планирани за обележавање овог јубилеја?*

Директор: Школа је почела са радом 1911. године, тј. тачно пре 100 година, тако да ове године славимо велики јубилеј - 100 година постојања наше школе. Поводом овог јубилеја припремљен је пригодан програм. Биће изведена приредба коју су припремили ученици наше школе уз помоћ наставника. Уочи Дана школе одржаће се и спортска такмичења ученика наше школе.

Обележавању стогодишњице постојања наше школе ће присуствовати, поред ученика и наставника, као и пензионера, још и гости: представници Локалне самоуправе, Школске управе, Алексиначких школа, представници цркве и други.

- *Директор сме школе од прошле школске године. Како оцењујеше рад школе у претходном периоду?*

Директор: Директор сам више од пола године, колико већ и радимо на увођењу инклузивног образовања, а ушли смо и у врло амбициозан пројекат „Друга шанса“.

- *Каква је опремљеност школе и шта, можда, највише недостаје и ученицима и наставницима?*

Директор: С обзиром да школа добија врло мала финансијска средства, трудимо се да је што боље опремимо, још и уз помоћ спонзора и донација. Само у току ове школске године новим намештајем смо опремили 4 учионице (2 у централној школи и 2 у издвојеном одељењу у Нозрини) и 3 учионице рачунарском опремом. Имамо већ једну мултимедијалну учионицу и солидно опремљене кабинете за музичку културу, физику, хемију, биологију.

- *Какви су планови школе у вези са побољшањем услова рада (техничка опремљеност, стручно усавршавање наставника)?*

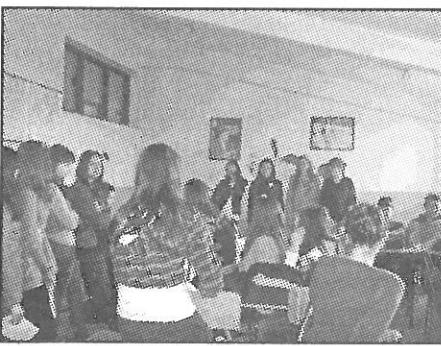
Директор: Планирамо да за сваки наставни предмет имамо боље опремљене кабинете, а у плану је и, боља техничка опремљеност школе уопште. Такође, побољшање услова рада подразумева и стручно усавршавање наставника, што ће се постићи још учесалијим учешћима наших наставника на семинарима.

Доста пажње се, наравно, посвећује и издвојеним одељењима наше школе и побољшању услова рада у њима. Тако смо у издвојеним одељењима у Моравцу и Прћиловици већ опремили по једну дигиталну учионицу, а у Нозрини су две учионице добиле репарирани намештај. Надајмо се да ћемо у будућности моћи да овако оплеменимо сав радни простор наших ученика.

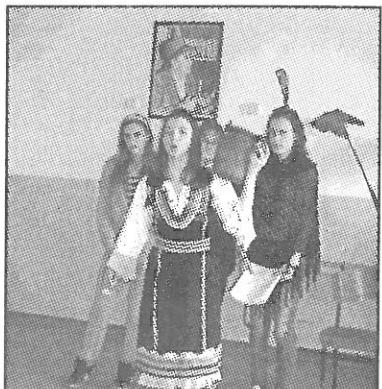
(разговор водила Љиљана Богдановић, професор српског језика)

ДОГАЂАЈИ ПОВОДОМ ОБЕЛЕЖАВАЊА ЈУБИЛЕЈА НАШЕ ШКОЛЕ

НАЈАВА: Дана 21. априла у великој сали, одржаће се приредба поводом стогодишњице постојања наше школе. Пригодан програм припремили су ученици наше школе уз помоћ наставника Драгише Дачића, Бранке Виденовић и Зорице Тошић.

ДАН СВЕТОГ САВЕ

У нашој школи је 27. јануара ове године одржана приредба поводом обележавања Дана Светог Саве. Својом песмом овај догађај су увеличали хор и оркестар наше школе под диригентском палицом наставника Драгише Даћића. Живот и рад нашег највећег просветитеља приближили су нам својим речиталом ученици четвртог, шестог и осмог разреда уз помоћ наставника: Зорице Тошић, Бранке Виденовић и Миљане Богдановић. Приредби је претходило резање колача у цркви у Житковцу.

Сања Косић VIII/3

ОНИ ЂЕ ТЕК ИБИ

И ове године у нашој школи ће у мају тесецу бити изведене екскурзије ученика од првог до седмог разреда. Екскурзије ученика од првог до петог разреда ће бити једнодневне, а ученици шестог и седмог разреда ће имати прилике да проведу два дана у разгледању лепота наше земље. Ове године се притећују новине: међане су неке дестинације и уведена је дводневна екскурзија за шести разред. Међутим, као и ранијих година, ученике ће превозити „Ниш – Експрес”, а поред разредних старешина, ђаке ће пратити и лекар. Дестинације су следеће. Пети разред ће ићи у Крагујевац, Тополу и Опленац, шести ће посетити Ђердап и Лепенски вир, а седми ће обићи Златибор и Тару.

Анђела Милић VII/4

ОНИ СУ БИЛИ НА ЕКСКУРЗИЈИ

Екскурзија ученика осмог разреда је извршена 15, 16. и 17. октобра 2010. на релацији Нови Сад - Суботица - Палићко језеро. Овај вид наставе је за ученике осмог разреда трајао три дана. Том приликом је посетео неколико градова и културних споменика: Градска кућа у Суботици, Петроварадинска тврђава у Новом Саду, Сремски Карловци. Ова ће екскурзија остати у лепом сећању и ученицима и наставницима, не само због занимљивих места која су посетењена, него и због одличне атмосфере која је владала у групи све време.

Миљана Јевић VIII/2

„СРБИЈА У РИТМУ ЕВРОПЕ“

У нашој школи је 3. марта ове године, одржана је аудиција под називом „Србија у ритму Европе“. Циљ овог пројекта јесте препознавање, подржавање и очување младих талената у Србији. На овој аудицији је свој таленат представило тридесет ученика од првог до четвртог разреда и двадесет ученика од петог до осмог разреда наше школе. Овај догађај се одиграо у трпезарији наше школе. Ученици су се окупали у модерном пласу, фолклору, певању и свирању, као и у водитељству, а оцењивали су их стручњаци из београдских медијских кућа.

Андрјана Јовановић VI/5

МИ СМО НАЈБОЉИ

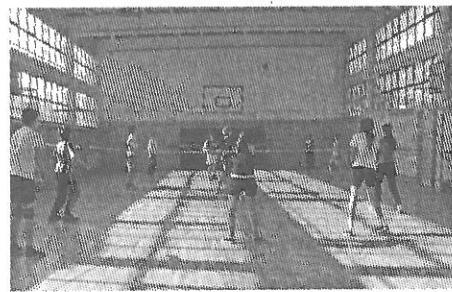
НАГРАЂЕНИ УЧЕНИЦИ

Они који су нас прошле године обрадовали својим успехима на такмичењима и били награђени су следећи:

Млађана Живадиновић, ученица шестог разреда, за освојено 3. место на окружном такмичењу из граматике; Александар Милосављевић, ученик шестог разреда, за учешће на окружном такмичењу из граматике; Анђела Јанковић, Исидора Ђорђевић и Александар Грујић, ученици петог разреда, и Филип Филиповић, ученик осмог разреда, за учешће на окружном такмичењу из математике; Алекса Марјановић, ученик осмог разреда, за учешће на окружном такмичењу из географије; Милош Живковић и Миљана Јевтић, ученици осмог разреда, за учешће на окружном такмичењу из хемије; Александар Милосављевић, ученик шестог разреда, Дара Милојковић и Никола Петковић, ученици седмог разреда, и Маријана Стојановић, Владимир Павловић и Немања Јоксимовић, ученици осмог разреда, за учешће на окружном такмичењу из историје; Марко Тренкић, Стефан Раденковић и Анђела Митић, ученици шестог разреда, и Немања Јоксимовић и Милица Додић, ученици осмог разреда, за постигнуте резултате на такмичењу „Шта знаш о саобраћају”.

У СУ И НАШИ НАГРАЂЕНИ СПОРТИСТИ: Алекса Шаповалов, ученик шестог разреда, јуниорски првак Србије у спортском риболову; Стефан Грујић, ученик четвртог разреда, за освојено 1. место на Првенству Србије у ЦИУ-ЦИЦИ, Томица Ђорђевић, ученик осмог разреда, и Михајло Тот, ученик шестог разреда, за освојено 2. место на Првенству Србије у ЦИУ-ЦИЦИ, као и Никола Дичић, ученик седмог разреда, за освојено друго место на Међународном турниру у ЦИУ-ЦИЦИ.

Наши ученици који су претходних година освајали награде на ликовним конкурсима јесу:

Катарина Раденковић (1. место на конкурсу „Крв живот значи”), Александар Анђелковић (1. награда на конкурсу „Пекарски дани”), Михајло Тот (2. место на конкурсу „Пекарски дани”), и Стефан Раденковић (награда на конкурсу „Пекарски дани”).

А ове године ће нас на окружним такмичењима представљати :

Александра Ињац V/1, Млађана Живадиновић VI/1 и Исидора Димитријевић VIII/2 из српског језика, Милош Живковић VIII/4 из физике и Алекса Марјановић VIII/2 из географије. Опет Милош Живковић VIII/4, али сада из хемије. Ту су и наши млади математичари: Јована Милановић IV (Моравац), Александра Грујић V/4, Анђела Јанковић V/2, Јована Милосављевић VII, Ђорђе Јанковић VII/4 и опет Млађана Живадиновић VI/1. Млади историчари: Александар Милосављевић VI/2, Дара Милојковић VII/3, Никола Петковић VII/3, Алекса Марјановић VIII/2, Александра Перећ VIII/2, Марко Стојановић VIII/1, Маријана Стојановић VIII/4, Владимир Павловић VIII/1, Александра Божиловић VIII/4.

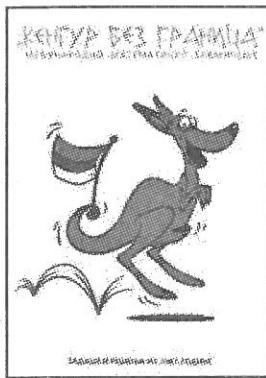
Исидора Димитријевић VIII/2

КЕНГУР БЕЗ ГРАНИЦА

Међународно такмичење из математике „Кенгур без граница”, одржано је 17. марта ове године у целој Европи, па и у нашој школи. На такмичењу су учествовали ученици наше школе од другог до седмог разреда. Било је око седамдесет учесника: двадесет и деветоро из другог и трећег разреда, њих седамнаесторо из четвртог разреда, из петог и шестог по десетак и из седмог разреда седморо ученика.

Иначе, ово је такмичење изузетног међународног значења, на коме учествују основци и средњошколци из чак 50 земаља.

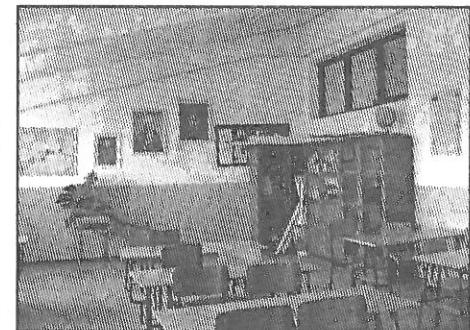
Вукана Момчиловић VI/5

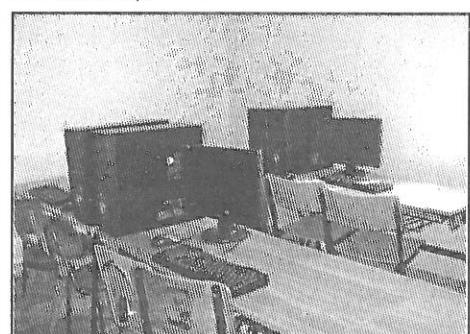
КАБИНЕТИ

“Речите нам нешто о опремљености кабинета.

Зоран Стојановић: Опремљеност кабинета је добра, што не значи да може да буде још боља. На Јочешку ове школске године кујљена су одређена наставна средstva, која су била потребна једном броју наставника како би могли да осавремене своју наставу. У Јлану је и набавка рачунара за сваку ученицу, као и опремање кабинета за српане језике.

био донатор?

овим лицима, а од школске 2011/12. године Јочеће и школовање Јолазника.

Зоран Стојановић: Конкурисали смо код Министарства просвете за пројекат „Дигитална школа“ и добили нове комјутере, тачније, 31 рачунар за мачничку школу, 10 рачунара за издвојено одељење у Пријевору и 6 комјутера за издвојено одељење у Моравцу. Иначе, ови су рачунари умрежени.

“Речите нам на крају нешто и о пројекту „Друга шанса“.

Зоран Стојановић: Наша школа је једна од 40 школа у Србији које су ушли у итиш-фазу пројекта „Друга шанса“. Овај пројекат омогућује лицима старијим од 15 година, која из неког разлога нису завршила основну школу, да је ипак заврше. Ускоро ће Јочећи обука наставника за рад са

(разговор са Зораном Стојановићем, замеником директора, водила је Сања Костић VIII/3)

БИБЛИОТЕКА

„Читати значи тражити и веровати.

Не пристајати олако.

Откривати и ићи даље.

Читати значи не одустајати.

Докле год постоје читаоци и читање, знамо да није готово“.

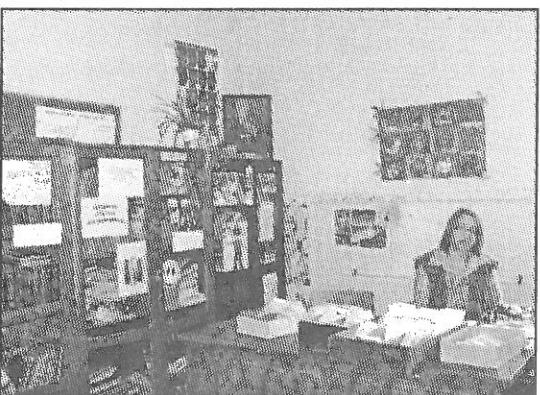
Библиотека наше школе смештена је у веома малом простору, али смо се бар преселили из мрачног у лепо осветљен простор, мада нам још увек недостаје простора за читаоницу. Ипак, имамо оно најважније - читаоце. У току школске 2009/10. године наши ученици су прочитали 4031 књигу.

Лепо нам је у нашој библиотеци. Ученици узимају лектиру, тражимо песме за рецитаторе, учимо историју, проверавамо тачност задатака из математике. Често још, ученици у нашем кутку предахну после теста или одговарања на часу, а некад само слушамо музiku или се шалимо. А, ја, као библиотекар, најбоље се осећам када ученици кажу: „Баш је лепо овде“.

Имамо и „бисере“. Дешава се „Да ли имате књигу Чудовишни прстен?“, „Дајте ми лектиру Тома Круза“, или : „Орлови рано лете над Београдом“, „Иво Андрић и Ага од Рибника“...

Највернији читаоци су ученици одељења VIII/4, VII/2, IV/1, II/1 и нарavno прваци.

Дођите да се дружимо у библиотеци!

Иvana Алексић, школски библиотекар

БАЧКИ ПАРЛАМЕНТ

Како и свака школа и наша има ђачку организацију Ученички парламент. На седницама овог парламента ученици се договарају и одлучују о будућим активностима у школи. На овај начин они учествују у свеукупном раду наше школе.

Ученички парламент има своје руководство. Чине га председник (Исидора Димитријевић), заменик председника (Филип Филиповић) и записничар (Миљана Јевтић). Део ове организације јесу још и по два ученика из сваког одељења седмог и осталог разреда. Представници седмог разреда су: Јована Ђорђевић и Драгана Рајковић, ученице VII/1 одељења, затим Татара Станитировић и Јована Костић из VII/2, Данијела Илић и Дара Милојковић из VII/3, Немања Миленковић и Никола Рајковић, ученици одељења VII/4, и Немања Милошевић и Јован Аритоновић из VII/5. Ту су, наравно, и ученици осталог разреда: представници одељења VIII/1 су Томица Ђорђевић и Марија Ђорић; Исидора Димитријевић и Миљана Јевтић из VIII/2; Немања Јоксимовић и Филип Филиповић из VIII/3 и ученице одељења VIII/4 Александра Божиловић и Драгана Јовић.

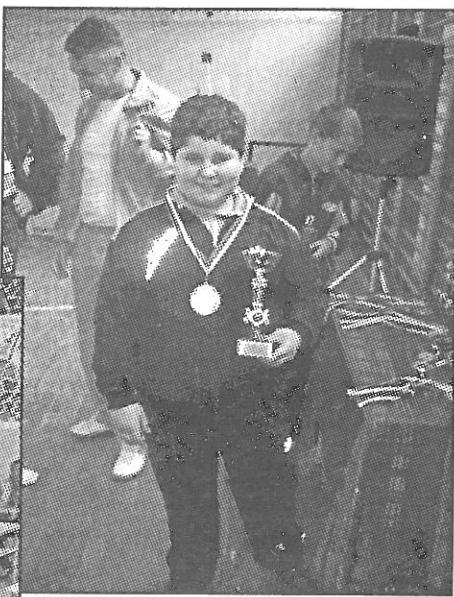
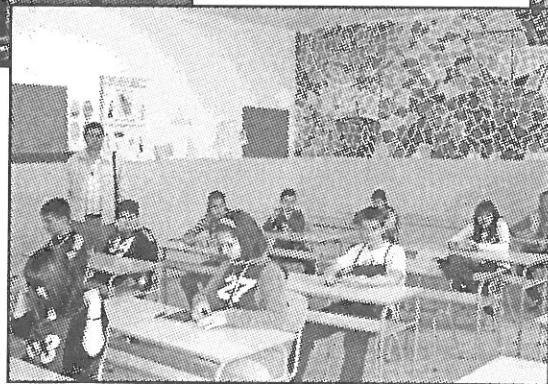
Александра Петровић VI/5

САОБРАЋАЈНА СЕКЦИЈА

Једна од најуспешнијих секција у нашој школи је саобраћајна секција. Наставници који раде са ученицима у оквиру ове секције су Зоран Стојановић, Михаела Голубовић и Дејан Илић, наставници техничког образовања. На часовима саобраћајне секције ученици савладавају правила понашања у саобраћају, као и вожњу бициклима на полигону спретности.

Иначе, ученици наше школе редовно освајају нека од прва три места на општинским и окружним такмичењима. Тако су и у школској 2009/10. години постигли одличне резултате. Наиме, Марко Тренкић, сада ученик првог одељења шестог разреда, освојио је прошле године прво место на општинском такмичењу и такође одлично четврто место на окружном такмичењу у Нишу, док је Стефан Раденковић, такође ученик шестог разреда (VI/3), освојио друго место на општинском такмичењу и пласман на окружно такмичење. Екипа наше школе је у укупном пласману на општинском такмичењу освојила треће место.

Александра Петровић VI/5

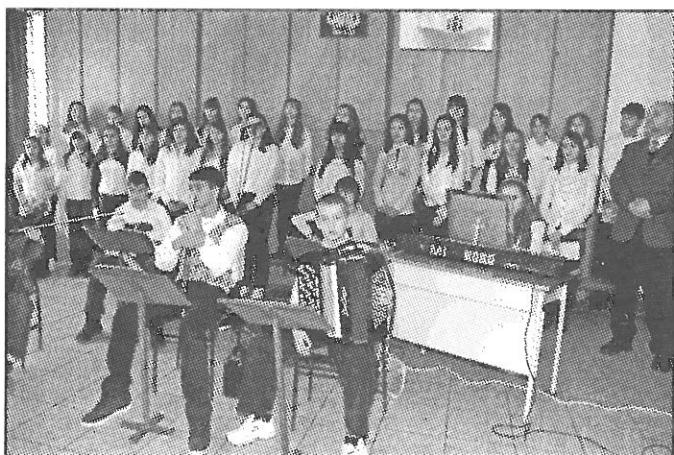
НАШ ХОР

ШКОЛСКИ ХОР И ОРКЕСТАР КРОЗ ВРЕМЕ

У ОШ „Вук Каракић“ у Житковцу, поред осталих активности у оквиру реализације наставног плана и програма, са мање или више успеха у протеклом периоду, од формирања школе пре 100 година па до данас, делује и остварује постављене циљеве школски хор и оркестар. Рад и остварени резултати зависили су, како раније тако и данас, од друштвених прилика и разумевања значаја који хор и оркестар имају у развоју личности ученика.

О значају учешња ученика у раду школског хора и оркестра не треба посебно говорити. Циљ који се пред будуће нараштаје поставља је пре свега ширење музичке културе, формирање музичког укуса, описменавање и припрема ученика за њихово касније активно учешће у музичком животу своје средине.

Овде је неопходно поменути континуирани рад нашег хора и оркестра, пре свега у другој половини 20. века, који је, захваљујући ентузијазму наставника музичке културе, дао значајне резултате у образовању и

васпитању многих генерација на пољу музичке културе уопште. Поменујемо само неке, јер би се о тим личностима и њиховом доприносу могло много тога написати. Међу онима који су својим радом и залагањем обележили овај период јесте наставник музичке културе Живадин Живковић, који је у периоду од 1966. до 1970. године дао велики допринос, пре свега у опремању кабинета музичке културе, куповином клавира и осталих неопходних наставних средстава. У овом периоду, његовим залагањем, формирана је Музичка омладина, као прва оваква организација у Србији. Тада је одржан и први концерт у Житковцу пијанисте Душана Трајковића, а и отворено је издвојено одељење музичке школе из Панчева □

Професор Мирјана Гавrilović је у периоду 1970. до 1998. године активно водила школски хор и оркестар. Ентузијазам и смисао за музичку естетику пренела је на многе генерације ученика наше школе наступајући на приредбама и другим манифестацијама. Године 1974. приликом посете РТС-а нашој школи, снимљен је, и касније приказан у емисији „Трезор“ на Другом програму, наступ хора и оркестра под диригентском палицом професорке Гавrilović.

По одласку проф. Мирјане Гавrilović у пензију, даљи рад са хором и оркестром се одвија у сложеним условима, пре свега због недостатка одговарајућих инструмената. Сназимо се тако што ученици доносе своје инструменте, а наставник музичке културе Драгиша Дачић уступа школи на коришћење неке од својих инструмената. На овај начин је формиран „ад хок“ оркестар, за који је сам наставник урадио одређене аранжмане класичне, народне и забавне музике. Ове композиције се изводе на јавним наступима и школским приредбама. Пред саму агресију НАТО-пакта 1999. године, школски хор и оркестар дају свој допринос борби против насиља извођењем дела озбиљне и народне музике на сусретима села у Доњем Адровцу и Корману, где у такмичарском делу освајају максимални број поена.

Почев од школске 1999/2000. године, захваљујући разумевању Центра за културу из Алексинца и иницијативи наставника музичке културе Драгише Дачића, оркестар добија инструменте тамбурашког оркестра на коришћење. Већ те године за Дан школе, хор и оркестар наступају у оквиру обележавања годишњице НАТО агресије у програму који је одржан у Дому културе у Алексинцу, као једини учесник са територије наше општине.

Вишегодишњим радом школски хор и оркестар дају значајан допринос својој школи, нарочито наступима на општинским смотрама и приредбама. Године 2006. у сарадњи са професорком руског језика Маријом Анатоловном Златковић, припремају посебан програм са рециталом и учествују на такмичењу основних и средњих школа Србије, које је одржано у „Руском дому“ у Београду, где у конкуренцији од 19 школа добијају награду као победници олимпијаде „ЛИК России“.

Последњих година репертоар школског хора и оркестра се састоји од композиција различитих жанрова. Оне се припремају и изводе у оквиру прослављања Дана Св. Саве, Дана школе и општинских такмичења хорова и оркестара. Тако смо и ове године обележили Дан Св. Саве, а ускоро ћемо прославити и велики јубилеј, стогодишњицу постојања наше школе, пригодним програмом за Дан школе. Наш хор и оркестар ћеузети учешће и на свечаности у Алексиначкој гимназији поводом завршетка школске 2010/11. године.

Драгиша Дачић, наставник музичке културе

СТИГЛО НАМ ЈЕ ПРОЛЕЋЕ

ПРОЛЕЋЕ

Весело је цвеће, срећно је дрбеће.
Сунце греје, радосно се смеје.
Пролеће се пробудило,
бесело и узбудљиво.
Зумбули и папе подигли су глађе.
Птице се браћају у наш крај,
У наш малу цветну рај.
На брежуљку трава се зелени,
Тамо расту цветови црвени.
А тај црвени цветни
сабио је глађу као да је у рају.

Анастасија Богојановић IV/1

ЛЕПОТЕ ПРОЛЕЋА

Сваког дана је све лепше и лепше.
Напољу је топлије. Дан је постао дужи. Све
ово нам показује да је дошло пролеће.

Када дође пролеће, цела природа се
пробуди из зимског сна. По околним брдима
озелене шуме, поља, ливаде. Људи изађу из
кућа и срећују дворишта. На њивама сеју
пролећне усеве. Птице се врате с југа. Свуда
се чује њихово весело цвркутање. Висибабе
су промолиле своје беле главице и као да нам
кажу: „Долази пролеће!“. Паркови оживе. У
њима има много шетача и деце која се играју.
Из озеленеле траве и жбуња вире већ и плаве
љубичице. Деца их радосно беру и праве од
њих букетиће. крошње дрвећа се оките
мирисним цветићима. Из њих се чује зујање
пчелица које сакупљају мед. Сунце јаче греје
и постаје топлије. Зимску одећу пакујемо у
ормане. Уместо да седе у кућама, деца се
играју на улицама.

Тако, тихо и нечујно, пролеће дође у
наше крајеве, улице, дворишта.

Лазар Банковић III/2

ПРОЛЕЋЕ

Што је бело, све се брише,
зелени се све више и више.
Ваздух оштар сад мирише,
вештар се њише и њише.

Дечја ћраја свуда се чује,
пролеће већ све измамљује.
Људи су вредни, вредна су деца.
Живо је се буђи због пролећа.

Дрвеће листа, цвеће мирише,
а младих је ласка све више и више.
Цвркућ се чује и зујање буба.
Пролеће је смиљо, љубав је свуда.

Наталија Делчев II/2

ПЕСМА О ПРОЛЕЋУ

Пролеће стиже,
све на ноге диже.
Дрвеће и цвеће
као да је веће.

Облачак се смеши горе,
маслачак се смеши доле.
Тако лепо
насмејали се обоје.

Врапци скачу са гране на грану,
а дечаци појурише на пољану,
јер у пролеће
све је много лепше.

Анђела Петровић III/3

ДРУГАРСТВО И ЈОШ ПОНЕШТО

ПЕСМА О МАМИ

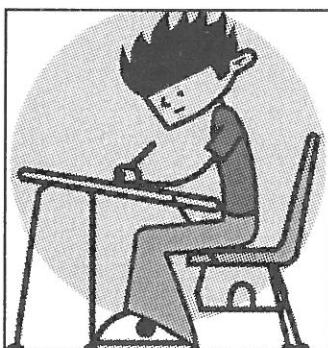
Дивна мама
Није сама
Фина мама
Увек мама

Лепа мама
Благо нама
Чувај маму
Праву маму

Дивна је мама
Фина је мама
Добра је мама
Увек је мама

Волите маме
Праве су даме
Чувајте маме
Да не буду саме

Милица Јанков III/2

ДРУГАРСТВО

У школици мојој,
ручица мала,
ко пупољак ружа,
другарство пружа.

Ручица моја
свој деци света
небеско другарство пружа.

У stomaku лептирићи мали
заиграју игру другарства
kad тебе видим,
другарице моја мала.

Другарице моја,
волим те више од маме и тате,
и волећу те
све док другарство наше траје.

Анастасија Стојиловић II/1

ПРОЛЕЋЕ

Свако од нас воли неко годишње доба.
Ја највише волим пролеће.

Пролеће је веома лепо, јер тада се све буди из зимског сна. Време је лепше. Дани су дужи и топлији. Сунце јаче греје. Каткад прсне по која кап кише. Природа је другачија. Све је постало зелено као неки тепих. Дрвеће добија зелене хаљине са белим и розе цветићима. Ливаде су зелене и пуне деце. Дворишта се шарене од нарциса и лала. Лептирићи лете, а пчелице почињу да скупљају мед. Чује се песма малих врабаца, који скачу с гране на грану. Меда се буди из дубоког сна. Деца почињу да се играју на улицама. Људи почињу да раде на њиви.

Због свега овога ја волим пролеће. Све се мења после дуге и хладне зиме.

Ања Ристић III/2

ШКОЛА

Школа је важно место
у којој деца уче често
како да у животу прођу боље
и за најредак добију воље.

На џабли учитељица пиши
да ученици знају све више.
Ко учи, стиче знања,
а без знања нема имања.

Кад ћачки живоју прође,
и одрасло доба дође,
присејим се времена оба.
Ипак је најлаже ћачко доба!

Тања Ристић IV/1

〔 НАЈБОЉИ ПИСМЕНИ ЗАДАЦИ 〕

РЕПОРТАЖА

У близини Алексинца, испод планине Јастребца, налази се село Гопешница. Старе куће окружене су бисоким зеленим дрвећем. Дворишта су испуњена разнобојним цвећем и сбога се чује цвркот птица и жубор потока. Село је некада имало гдадесетак кућа, а данас у том селу живи само један усамљени стариц, деда Љуба. Нема струје, телефона, ни телевизије. Сат навија по попожају сунца, а буди се уз песму првих пет пева. Деда Љуба своју храну налази у природи, а не у самопослузи као ти. Умиба се и пије воду са бистрог избора. Његова кухиња тишила је тек печени хлеб и жуте дуње на старој позицији. Уместо телевизије, он гледа у своје стаго обаца, слуша цвркот птица и разговара са својим стадом. Каже да никада није био ког пекара. Кад га нешто боли, пек пронађе у разним бисљкама. Деда Љуба је прославио осамдесету рођендан, здрав и бесео. Спреман је за шапе. Каже да никада не би сбоје село заменио за живот у великом градовима. На крају посете, деда Љуба је рекао да је живот у незагађеној природи најбољи пек за стресне ситуације.

Александра Пауновић VIII/3

КАД ЗАЖМУРИМ И КАД ЗАСПИМ

Кад зажмурим и кад заспим, ја маштам, ја сањам да летим.

Тај лет представља моје снове, моје животне потребе, моје жеље. Моје жеље нису ништа посебно. На пример, купити бицикл или имати авион. Моји снови су да одрастем, да се запослим, да будем срећна, успешна, да будем заувек са драгим особама, да не волим изгубљено и да не изгубим вољено. Као што девојчица из приче „Буре“ зна да је све пролазно, знам и ја. Свесна сам тога. Желим да живим и да умрем са осмехом на лицу. Желим да сабирам добре ствари, лепе речи, да одузимам сузе и поразе, да множим пријатеље и да са свима делим срећу. Живот је као река. Доноси вртлоге, буре и немире, али треба увек бити стрпљив. Јер и после кишне долази сунце и ствара дугу и шаренило пуно среће.

Моје је срце тужно, јер зна да ипак све пролази. Али, нећу, нећу да будем тужна. Живећу овај живот како треба и до kraja!

Анријана Јовановић VII/5

РОБИНСОНОВА БОРБА ЗА ОПСТАНАК НА ПУСТОМ ОСТРВУ

У роману „Робинсон Крусо“ описан је борба за опстанак главног јунака. Осниваче његове највеће жеље претворило се у јустоловину.

Робинсон је жељео да живи у непознатој крајевима, да постane морејловац. Због тога жеље је и најуснијио родитеље. Био је млад и неискусан. Пловио је јунак осам година на разним бродовима, када му се, изненада, десио бродолом. Доспео је на јустово острво, где никако није било лако живети и пруживети. Залихе са брода су му у точецу помоћле. Једино друштво су му били љас и мачка. У тим тешкотима морао је мислиши својом главом. Сналазио се како је могао. Схватајио је колико је јак физички и духовно, а ја сам схватајио да је он у тешком положају, али да је једино захваљујући својој љамеши и мудроши успео да се избори са природним силама. Вера у Бога му је помоћла. Желео је да живи и пруживи. Да није било тог боравка на јустом острву, он не би открио све своје способности које су му помоћле да се спасе.

Људска упорност, снажљивост и жеља за животом описаны су у овом роману. Тако у тешкој ситуацији видимо колико смо јаки и ток тада упознамо себе и шта све можемо.

Душан Савовић V/3

НАЈЛЕПША ЛИЦА МОЈЕ ДОМОВИНЕ

(...) О домовини су писали многи песници. међу њима је и Душан Васиљев. У својој песми „Домовина“ он описује све што воли у својој земљи: класе које буја, руже на гробљу, летњу олују. Писао је да нас домовина веже за себе танким нитима, као топа мајчин загрљај. Изражавајући своја осећања, изражавао је и осећања свог народа.

(...) У својој домовини маштам, радујем се и остварујем своје снове. Моја земља има веома богату традицију и историју, богата је културно-историјским споменицима, црквама и манастирима. Изродила нам је јунаке Милош Обилића и Марка Краљевића. У њој су се родили и живели Свети Сава, Вук Караџић, Иво Андрић, Никола Тесла и многе друге личности које су допринеле развоју науке и културе у мојој земљи (...)

Александар Грујић V/4

БРИЖНА ПЕСМА

Свакога дана, свакога јутна
мене буди блага пег:
„Успани, сине, школа зове,
видиш, већ касниш!“

Свакога јутна кноз сан чујем:
„Успај, златно моје!“
А ја, онако санчев, пажем:
„Маша, волиш те сунце што је“.

Свако вече, сваку ноћ
моја маша нађа инош бди,
љаку ноћ и слатке снове
она мени похежи.

Алекса Рајковић V/3

**ПРОЛЕЋЕ У МОМ
КРАЈУ**

Кад дође пролеће
у мој крај,
дворишта и улице изгледају
као прави рај.

Кад пролеће дође
и птице зацвркућу,
тада се нама, деци
не улази у кућу.

Пролеће у мени
разиграност буди,
весела су деца
и срећни су људи.

Марко Костић V/3

КЊИГА

Књига је веруј
најбољи друг,
кај је читаш,
враћа ти дуг.

У свакој књизи
има ново нешто,
зато сваку књигу,
читај врло вешто.

Свако је књизи
нову мисао дјао,
ко ће је све читати,
није он знао.

Свака прича или песма
поруку неку крије,
кај је откријеш,
у теби нова мисао брије.

Милош Живковић VI/1

МАЈКА

Свако дете мајку има
свако дете мајку воли.
Била бела, жута или црна
мајка је најмилија.

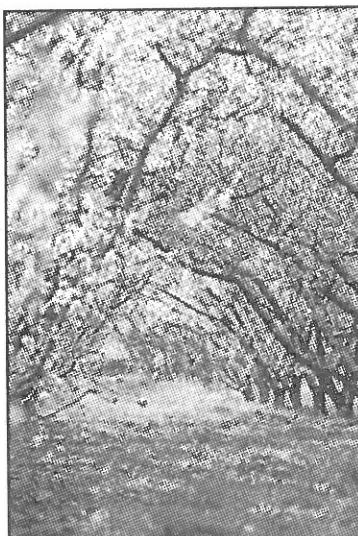
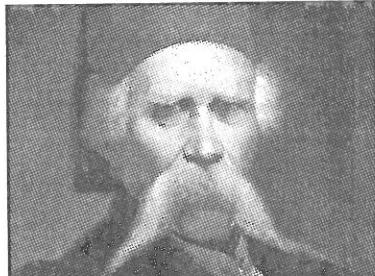
Ко те воли и миљује,
ко за тебе брине,
ко те ноћу покрива,
ко нал тобом бди.

Ко те греје кад је хладно,
ко је с тобом кад си сам,
ко те воли
и кад си немирањ.

Само мајка, мајка драга,
мајка лепа,
мајка мила,
мајка најмилија.

Милош Живковић

VI/1

ВУКОВА ПОСЕТА

Кад би Вук Караџић
данас био са нама,
причао би нам разне приче
и народна предања.

Слушали бисмо јажмиво
нашећи предавача
као што су ћа некада
слушали књаз Шилош
и осушала српска браћа.

Причао би нам дуго и јолако,
учио писаћи слова,
бај ћи била занемиљива
шта посетиша Вукова.

Александра Пејетровић VI/5

МОЈА МАШТА СМИШЉА СВАШТА

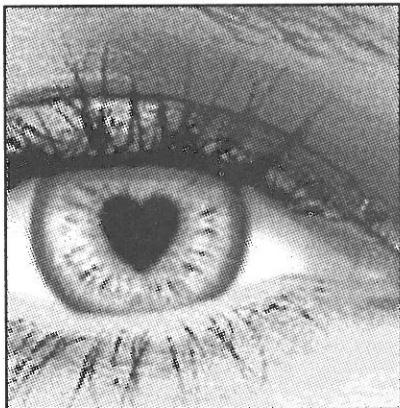
БОЈЕ

Плаво је небо,
велико је море
и моја машта
што смишља свашта.

Жуто је сунце,
цветић је маслачак,
жућкаст је
и мој мачак.

Зелена је трава
и висока је јела,
зелене су очи моје
што виде боје ове.

Александра Пејровић VI/5

МАЈЦИ

**Купила сам поклон
и букет каранфила:
„Срећан ти празник,
мајко моја мила!”**

**Живот си ми подарила
и зато ти хвала!
Све бих за тебе учинила
иако сам мала.**

Сашка Анђелковић V/4

МАЈЦИ ЗА 8. МАРТ

Ко ме јутром у школу прати -
то је моја драга мати.
Ко ми осмех на лице врати -
само моја најмилија мати.

Пред спавање ко ме мази -
моја мама на ме пази.
И зато те мајко волим
и драгога бога молим:
да си срећна, мајко мила,
то би моја жеља била.

Андија Врбић V/2

КОСОВО

**Ми сто тапе дотаће птице
и не желимо бити селице.
У гнезду нам је топло и теко,
не дато гнездо да нам сруши неко.
Дрво је наше са много грана,
сваки лист суза, свака грана рана.
Често нас неки јуре и плаше,
ај' не дато га, дрво је наше.
Дрво ово, то је КОСОВО.**

Вукица Момчиловић VI/5

ПОГЛЕД У ЉУБАВИ

Кад си заљубљен, видиш корњачу, мислиш да је брза,
видиш птицу спава, мислиш да је вредна
јер тада ти је пред очима само особа једна.

Тада си у мислима далеко, само се смешиш и само климнеш главом,
гледаш поплаву, мислиш мед и млеко тече,
неко прође, каже добар дан, ти њему добро вече.

Сањаш ливаду пуну цвећа, а тамо далеко твоја симпатија,
таман да приђеш и будилник те буди, освануо је дан,
а теби криво зашто све што је лепо мора да буде сан.

У школу полако крећеш, смешак је ту,
цедуљу си понео у клупу да јој ставиш
и таман мислиш срећа је коначно пошла,
а после видиш: она у школу није дошла.

Милош Живковић VI/2

ЈЕСЕНЬЕ БОЈЕ МЕ ИНСПИРИШУ

Природа је исто што и живот. Живот има своје периоде као се нађа, развија, доживи своју зрелост и чека старост. Тако и природа поседује исте периоде: пролеће, лето, јесен и зима.

У златним кочијама пребачним бојама, стигао је чаробњак са својим магичним штапићем и зачарао нашу природу. Та магија је буна разноликих боја, које су ме посетеиле на бакин извешени ћилим. Шетајући природом, чула сам тихи и нежни цвркући птица са завршним концептом пре зими. Твихова разноликост цвркућа мешала се са поветарцем који је од прелепог пејзажа учинио право уметничко дело. Дивила сам се том блашићу превивних пастелних боја. Благи поветарац се непрекидно поизправавао са бакарним црвено-жутим листовима, које су један по један обадали са грана, играјући свој последњи блес. Крупни клипови кукурзуа понизно спуштају главе и тихим штапом поздрављавају месец октобар. Јесен не доноси само палету боја, већ у њеју има и боју заносних мириса. Облаци су почели да владају небом и пркосно показују ко је господар неба. Најам се да ћу субраћан поздравити још једном његово величанствено сунце.

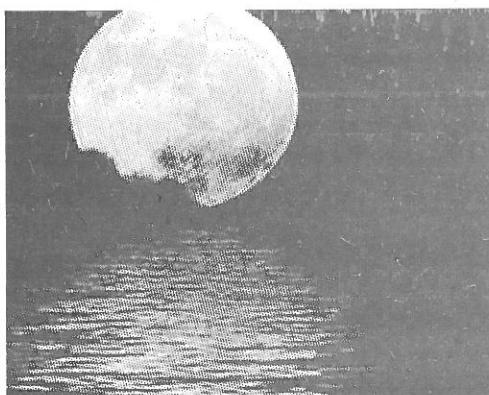
Чувамо природу, јер ћемо тако чвек уживати и у њој и у њеној чаробној лепоти.

Ксенија Андрејевић VI/1

,,ЈЕ ЛИ ПАМЕТНИЈЕ БИТИ МЈЕСЕЧАР ИЛИ С МИРОМ СЈЕЦИТИ КОД СВОЈЕ КУБЕ?"

(...)Прича „Поход на мјесец“ има метафорично значење. Дечак Баја је радознао, воли да истражује свет око себе. Самарџија Петрак, пошто није остварио свој дечачки сан, помаже Баји да оствари свој: да дохвати месец.

(...)Он је у својој авантури научио да треба у животу имати циљ, треба имати наду и веру у себе. Баја није успео да оствари свој циљ, зато се вратио свом најближем, свом деди у наручје. Деда у овој причи представља особу која нам је најближа, у коју имамо поверење, која нас теши.

(...)И ја сам веома слична Баји. Мој „Поход на мјесец“ биће да пропутујем много земаља и да упозnam много људи. Највише желим да одем у Јапан и научим јапански. Знам да неће бити лако да остварим свој циљ: потребна ми је подршка мојих најближих и оних у које имам поверење. Знам да ако не успем, увек могу да пробам поново.

Никада не треба одустајати од својих циљева, а ако не успемо, увек постоји ново сутра.

Теодора Мишровић V/3

Чаробан

Цича зима и свуд је проклети лед
Баш сам имала тежак дан
Људи чудни су, нико не зна за ред
Кући вучем се уморна

И док копам по та ни да пронађем кључ
Већ на ивици нерава
Моје сунце, мој месец и звездице све
Мој мушкарац ми отвара
Мој је човек на вратима

И истог трена вредим као хиљаду жена
Јер њему сам лепа и јака ко стена
И кад ме грли, знам да све је у реду
Човек је чаробан

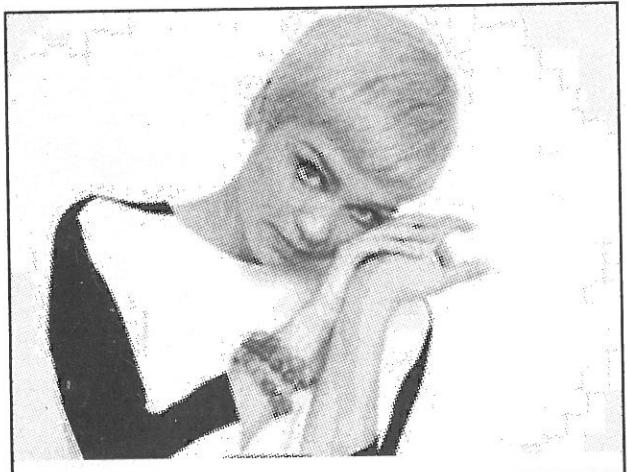
Све моје мракове у пролеће боји
Од кад ме воли ја усправно стојим
И њему ја сам добра, баш каква јесам
Човек је чаробан

Збогом туга и здраво осмеху мој
Срећа с њим се доселила
Тако топао, нежан и предивно свој
Само мени он припада

Дуго причамо, мој је најбољи друг
С њим се смејем ко блесава
Људи ми кажу нису видели пар који тако исијава
Наша љубав је заразна

Сада знам да вредим као хиљаду жена
Јер њему сам лепа и јака ко стена
И кад ме грли, знам да све је у реду
Човек је чаробан

Све моје мракове у пролеће боји
Од кад ме воли ја усправно стојим
И њему ја сам добра, баш каква јесам
Човек је чаробан

Eurovision Song Contest Germany 2011

Magical

Freezing winter and damn ice everywhere
I've really had a rough day
People are strange, no one follows the rules
I'm dragging myself home, tired

And while I'm digging through my purse to find the key
Losing my nerve already
My sun, my moon and all the stars
My man opens the door
My man is at the door

And at the same moment I'm worth a thousand women
Because to him I'm beautiful and strong as a rock
And when he holds me, I know everything is fine
The man is magical

He colours all of my darknesses into spring
Ever since he loves me, I stand tall
And for him, I'm good, just the way I am
The man is magical

Farewell to sorrow and hello to my smile
Happiness moved in with him
So warm, gentle and wonderfully himself
He belongs to me only

Long talks, he's my best friend
With him, I'm laughing like crazy
People tell me they haven't seen a couple shining like
that
Our love is contagious

Now I know that I'm worth a thousand women
Because to him, I'm beautiful and strong as a rock
And when he holds me, I know everything is fine
The man is magical

He colours all of my darknesses into spring
Ever since he loves me, I stand tall
And for him, I'm good, just the way I am
The man is magical

ЧАСОВИ ВЕРОНАУКЕ

наша црква

Године 1936. на иницијативу проте Вукашина Вукашиновића, основан је први грађевински одбор за изградњу цркве у Житковцу. Црква је требало да буде посвећена убијеном краљу Александру Карађорђевићу. Други светски рат и комунистички режим најон њега, довели су до стагнирања те идеје. Питање изградње цркве поново је појавило почетком деведесетих година прошлог века, у време проте Душана Стојковића, када је формиран црквени одбор. Крајем 1992. године цркви је додељен плац, а већ 26. јула 1993. обављено је освећење камена темељца од стране Његовог Преосвештенства епископа нишког Господина Иринеја. Грађевински радови су завршени подновином 1999. године. Исте године дошло је и до формирања црквене општине. Главни радови на цркви требало би да буду завршени до пролећа 2011. године, када је планирано освећење.

Црква је дугачка 22, а широка 18 метара. Висока је 22, односно 25 метара заједно са крстом, што је чини једном од највиших цркава у Нишкој епархији. Сваје недеље и празнике у цркви се служи Св. литургија. Богослужења врше старешина храма Славољуб Петровић и протојереј Милан Јевтић. Храмовна слава је Сабор Св. Арх. Гаврила - 26. јула.

Никола Баћић, вероучитељ

НИЈЕ НА ОДМЕТ ДА ЗНАТЕ И ОВО

ЈОШ НЕШТО О НАШОЈ ШКОЛИ

Поводом стогодишњице Основне школе „Вук Караџић“ у Житковцу није на одмет да знате и ово.

Дан школе се прославља увек око 24. априла, јер је тог датума 1834. године Вук Караџић написао писмо Милошу Обреновићу у коме критикује његову владавину, па и однос према просвети. Школа у Житковцу је основана 1911. године, била је тек четврогодишња и није била на овом месту где се налази данас. Зграда у којој је данашња школа, подигнута је 1937. године, а то је била зграда начелства среза моравског. Године 1957. постаје осмогодишња школа. Име Вука Караџића добија 1964. године на предлог наставника српског језика Светислава Милојковића. Иначе, осмогодишња школа „Вук Караџић“ у Житковцу има 5 издвојених одељења: у Прћиловици, Г. Сухотну, Моравцу, Нозрини и Лужану.

Школа у Прћиловици је најстарија школа у општини Алексинац. Основана је 1860. године и спаљена до темеља већ 1876. од стране Турака, да би 1883. била подигнута зграда у којој се и данас налази школа. Она је реконструисана 2003. и налази се под заштитом споменика културе. Школа данас има 4 одељења, 22 ђака и у њој раде учитељице: Добринка Петровић, Станислава Милићевић, Биљана Симоновић и Биљана Ђорђевић. Ове године одељење је добило једну солидно опремљену дигиталну учионицу.

Школа у Г. Сухотну је по постојању старија и од житковачке, а данас она има два комбинована одељења, први и четврти, и други и трећи разред са укупно 25 ђака и 7 предшколаца. Учионице су простране и осветљене, а поседују и један рачунар који је у функцији и један који је у квару. Иначе, данашња школа је направљена 1984. године. У школи раде учитељица Ана Јовић и учитељ Миодраг Недељковић.

Школа у Моравцу има четири одељења и педесет ученика са којима раде учитељице: Радица Михајловић, Весна Станисављевић, Данијела Стефановић и

Марија Милојковић. Учионице су лепо опремљене, осветљене и врло простране, а поседују и осам рачунара.

Издвојено одељење наше школе у Нозрини има два комбинована одељења – први и други, и трећи и четврти разред. Ова школа има 40 ученика, који уче у двема учионицама под будним оком учитељица Соње Митровић и Оливере Павловић. Од опреме поседују тв-пријемник и два

касетофона.

У Лужану наша школа има два комбинована одељења – први и други, и трећи и четврти разред од 34 ученика. Они раде у двема учионицама, које су солидно опремљене (три тв-пријемника, штампач, скенер и два касетофона). Са децом раде учитељи Тамара Жалац и Миле Милићевић.

Ксенија Андрејевић VII/1

ИНКЛУЗИЈА (ШТА ЈЕ ТО?)

Инклузија је процес учења и одгајања деце са посебним потребама заједно са децом која немају таквих потреба. Тада деца са посебним потребама имају једнаке могућности у развоју као и друга деца. Прва потписао на појам инклузије је укључивање деце са посебним потребама у редовне основне школе. Такође подразумева и укључивање детета у друштво уопште. Осамосталивање и достојанствен живот одрасле особе са стечњата у развоју јесте крајњи циљ инклузије.

Од првог септембра 2010. године званично је почела примена инклузивног образовања у свим основним школама у Србији. Тако, дете са стечњата иде у школу коју би похађало да нема стечње у развоју, а програм образовно-васпитног рада је прилагођен потребама овакве деце.

Инклузија је процес који зависи од свих нас. Неке користи за децу којој је намењен инклузивни начин образовања су:

- " прилика за дружење са вршњацима;
- " социјализација и сналажење у модерном друштву;
- " веће самопоштовање;
- " прилика за учење на основу различитости.

Дајмо шансу толеранцији и прихватитмо све људе, јер сви сто ми исти и пред Богом и гљудимо.

Вукана Момчиловић VII/5

РЕЦИТЕ НЕ ПУШЕЊУ

Од 25. до 29. октобра 2010. године др Родольуб Живадиновић говорио је о штетности пушења ученицима од петог до осмог разреда наше школе. Ученици су били замољени да на предавање понесу здравствену књижицу ради евидентије за потребе Здравственог центра Алексинац. Сем ученика, предавању су присуствовали и стручни сарадници и наставници. Предавања су била одржана у мултимедијалној учионици.

Радмила Вучић VI/4

ШТЕТНОСТ ПУШЕЊА

Пушење дувана, тј. цигарета представља једну од најштетнијих навика човека. У новије време доказано је да пушење није само навика и порок, већ да је дуван дрога коју није лако оставити, јер ствара зависност сличну оној код најјачих дрога.

Поред листова бильке дувана, у цигаретама се налази више од 600 штетних хемикалија које дуванска индустрија додаје дувану у процесу прераде и производње цигарета. Сврха неких од тих хемикалија јесте да се подстакне још већа зависност и да се дуван учини примамљивијим. Од 5-20% тежине сваке цигарете чине ови хемијски додаци, који се пушењем претварају у дим и трују људе.

Данас у Србији пуши сваки други мушкица, свака трећа жена, и свако четврто дете старије од 15 година. Пушење оставља посебно тешке последице код деце. Код девојчица се отрови гомилају у дојкама. Кад постану мајке, отрови се излучују кроз млеко, и тако трују своје дете. Мајке које пуше рађају децу са мањом тежином и са ослабљеном функцијом дисања. Код мушкица се јавља ранија појава полне немоћи и смањене плодности.

Пошто дувански дим директно оштећује крвне судове, којих има свуда у организму, не постоји ни један орган у телу на који не утиче штетно. Сви органи трпе последице пушења. Зато се код пушача инфаркт и шлог дешавају у млађем животном добу за разлику од непушача, због појачаног оштећења крвних судова. Међутим, пошто се последице пушења осете тек најмање 10 година након пушења, пушачи не могу на време да препознају шта дуван ради њиховом организму.

Најтежа последица пушења је рак плућа који се у просеку догађа код сваког хиљадитог пушача након 10-30 година пушења, зависно од осетљивости организма. Они који оболе од рака, обавезно умру, јер лека нема. Од 10 случајева рака плућа, 9 је узроковано пушењем. Пре него што добије рак, човек просечно потроши за куповину цигарета око 20 000 евра. Уместо да за тај новац током двадесетак година пушења промени два нова аутомобила, он је пректично „плаћао“ плаћеног убицу да га једног дана убије. Кад оболи, његово лечење током само једне године државу кошта управо још око 20 000 евра. Ако доживи пет година, што је неки максимум преживљавања код ове болести, значи да је држава у његово име уложила око 100 000 евра.

И данас многи људи не верују да дуван узрокује рак плућа. Међутим, урађено је истраживање које је показало да међу 100 000 људи који не пуше, рак плућа добије, из неких других разлога, око 13 особа, а међу 100 000 људи који пуше, чак 264!

др мед. Родольуб Живадиновић, специјалиста епидемиологије

ЗАРАЗНА ЖУТИЦА

Заразна жутица спада у групу најзаразнијих болести. Изазивач ове „болести прљавих руку“ је вирус хепатитиса А. Извор заразе је оболели човек, који вирус излучује стомацом и услед лоше хигијене руку заражава храну и воду. Могуће је и заражавање друге особе директним контактом. Вирус доспева у пробавни тракт, размножава се у ћелијама црева и лимфним чворовима, а онда се насељава у јетри коју оштећује. Болест има период инкубације, тј. период без икаквих симптома у трајању од 2-6 недеља. Затим се јављају малаксалост, мучнина, повраћање, губитак апетита и болови под десним ребарним луком. Мокраћа добија тамно-жуту боју (боју пива), а, често, стомица постаје светла. Коначно се јавља и жута пребојеност беоњача, слузокоже усне дупље и коже. Јетра и слезине су увећане.

Лечење се своди на мировање и унос угљених хидрата, беланчевина и витамина. Ограничава се унос животињских масти и забрањују алкохолна и газирана пића. Лична хигијена је најзначајнија мера спречавања појаве овог оболења. Једном речју, треба прати руке пре и после употребе тоалета и обедовања.

др Сања Милошевић

НАШИ НАУЧНИЦИ КОЈИ СУ ПРОМЕНИЛИ СВЕТ

Рођени су у маленој Србији, али су њихова дела тако велика да су успели да промене свет. Они су математичари, инжењери, астрономи, проналазачи. Они су...

Руђер Бошковић - оснивач Миланске опсерваторије и творац јединственог закона силе, јер је претпоставио да постоји не само привлачење (Нутнов закон), него и одбијање у наизменичном мењању на малим растојањима међу телима.

Михајло Пупин је наш научник који 1896. представио тзв. „Пупинову теорију“ којом је решио проблем повећања дometа простирања телефонских струја. Ово откриће омогутило је отклањање штетног дејства капацитивности водова, које је представљало главну сметњу преноса сигнала на дужим растојањима, а манифестовало се појавом шума. Проблем је решен постављањем индуктивних калемова на строго одређеним растојањима дуж водова. Ти индуктивни калемови су названи Пупинови калемови. Овај патент Пупину је донео светску славу и богатство.

Милутин Миланковић је један од нацистичких научника на свету. Завршио је Бечки технолошки институт. Године 1920. објављује монографију „Математичка теорија термичких феномена узрокованих сунчевим зрачењима“. Ипак, најпознатији је по својој теорији о леденим добима, која је у светској науци позната под именом „Миланковићеви циклуси“.

А највећи међу великима, најпознатији, најпризнатији и онај који још увек својим открићима мења свет је, свакако, велики Никола Тесла. Њему, наравно, мора бити посвећен један цели текст. Па, читајте даље о њему у наставку ове странице.

Александар Милосављевић VI/2

ЖИВОТ И РАД НИКОЛЕ ТЕСЛЕ

Никола Тесла је рођен у малом селу Смиљан у тадашњој Војној Крајини. Никола се родио, како легенде каже, за време необичне олује пуне некаквог драматичног електричног таласа у лето 1856. Овакво рођење одговарало је дечаку који ће једног дана бити познат широм света као чудо електрике. Основно школовање је завршио бржег него остала деца и храбро се одлучио за студије електротехнике у Грацу у Аустрији.

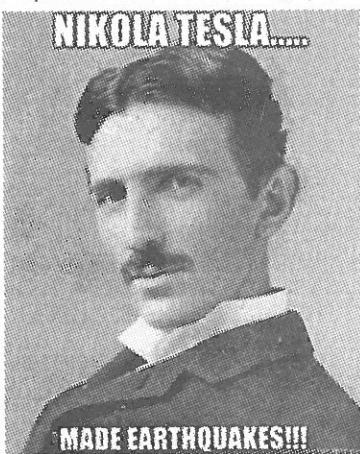
У пролеће 1884. Тесла се укрио на брод за Америку и отишао у Њујорк. И тако, почине да мења свет. У Њујорку, граду који

му је изгледао грубо и нецивилизовано у поређењу са европским градовима, он убрзо дојкињава вртоглаву славу својим открићем мотора на наизменичној струји. Ово откриће прави преокрет у препонењу електричне енергије и стварно мења свет у потпуности. Тесла тада, за време свог најплодоноснијег периода, све време проводи у лабораторији и спава само по два сата дневно, јер му је то, како је сам говорио, било сасвим доволно.

У част доприноса науци и човечанству, Никола Тесла је 1916. године добио почасну медаљу за мењање „света науке“. Био је веома познат и признат као научник, али као човек, био је веома усамљен. Преминуо је у својој хотелској соби 1943. године у осамдесет и шестој години. Његовој сахрани је присуствовало око две хиљаде људи. Амерички суд признао је његов патент радија само неколико месеци након његове смрти, што то га чини истинским проналазачем радија.

Тесла је једном рекао: „Човек мора да буде разуман да би мислио јасно, али може да мисли дубоко и да буде потпуно неразуман“. Он је мислио врло јасно, али је некад био и сасвим неразуман, као и сви генији, уосталом.

Андреана Марковић VI/3

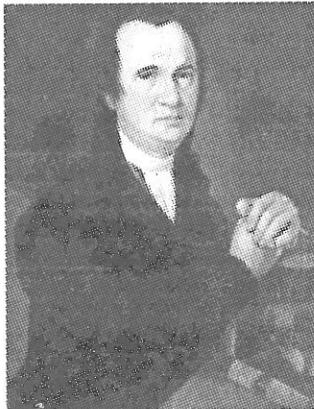

ТРИ СРПСКА ПРОСВЕТИТЕЉА

Поред Вука Каракића, својим просветитељским радом српски народ су задужили још и Св. Сава и Доситеј Обрадовић. Они уздижу нашу културу на један виши, европски ниво.

Свети Сава подиже цркве и манастире, усталочију цркву. Његов лик заизима истакнуто место и у нашој народној традицији. О њему народ прича као о свом првом учитељу - он народ учи како се оре, кује, тка, шије...

Доситеј Обрадовић је реформатор и просветитељ српски; од оних је који се срећу на почетку једне нове епохе. Изводи нас из црнила средњег века и уводи у савремене токове културе. Веровао је да се разумом може брзо изменити прошлост и наслеђе и створити

нова култура, и каже да се „закон и вера могу променити, а род и језик никада“.

Свети Сава, Доситеј и Вук - дали су нам писмо, веру, културу, разум...

Хвала им што су постојали! Захваљујући њима смо део европске цивилизације, ипак!

Кристина Ристић VI/4

СПОРТ

СПОРТСКА ДЕШАВАЊА У НАШОЈ ШКОЛИ

Сваке године у нашој школи у другој половини марта и првој половини априла, а поводом прославе Дана школе, одржавају се турнири у фудбалу и одбојци. У фудбалу је систем такмичења групни, а у одбојци је другачије – ту одмах имамо нокаут фазу. Обично победе ученици неког одељења осмог разреда, али су изненађења увек могућа.

Прошлогодишње такмичење је опет било у знаку ученика осмог разреда. Ипак мора да се зна ко је најстарији. У финале оба такмичења (фудбалског и одбојкашког) пласирала су се три одељења осмог разреда и једно одељење седмог. Победници турнира у фудбалу су били ученици одељења осмог два, победивши у финалу одељење осми прво резултатом пет према два. Најбољи одбојкаши у нашој школи прошле године били су ученици осмог три одељења, који су у финалу победили одељење седми прво, резултатом три према један у сетовима.

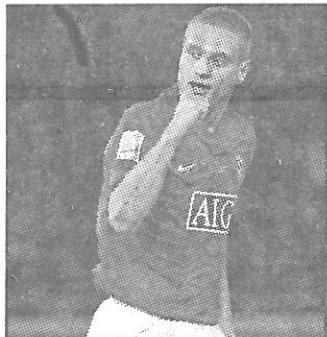
И ове године ће се у нашој школи, такође, играти турнири у част Вука Каракића, оца наше посмености, са почетком у понедељак 21. фебруара. Оба турнира, и фудбалски и одбојкашки, завршиће се до 15. априла, тј. неколико дана пред обележавање Дана школе.

Брајислав Милићић VI/2 и Александар Милосављевић VI/2

ОМИЉЕНИ СПОРТИСТИ

НЕМАЊА ВИДИЋ

Немања је рођен у Ужицу 21. октобра 1981. године. Он је један од најуспешнијих српских репрезентативаца. Тренутно је члан енглеског Манчестер Јунајтеда. Започео је каријеру у Слободи из Ужица да би одатле прешао у Црвену Звезду, одакле је у јулу 2004. године прешао у Спартак из Москве. Након две сезоне прелази у Манчестер у чијим редовима постиже светску славу. Својом феноменалном игром, којом задивљује цео свет, постаје врло брзо вођа одbrane једног од најуспешнијих фудбалских тимова на свету.

Са Црвеном Звездом је освојио дуплу круну 2004. године, а са Манчестер Јунајтедом осваја три узастопна првенства Енглеске. Имао је и врло запажене наступе за нашу репрезентацију.

Исидора Димићићевић VIII/2

ЖЕНСКА ОДБОЈКАШКА РЕПРЕЗЕНТАЦИЈА СРБИЈЕ

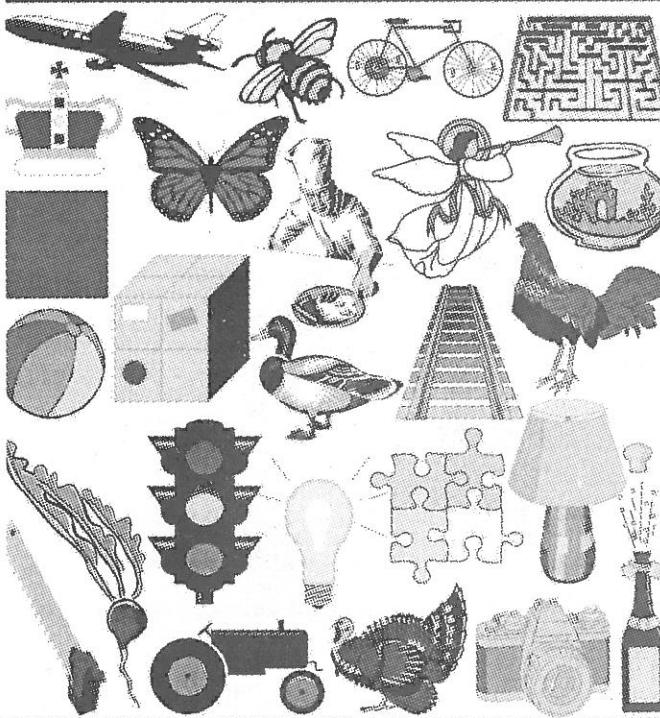

Одбојкашка репрезентација Србије представља национални тим Србије на међународним такмичењима. Од 1949. године до 1991. наш национални тим је био део репрезентације СФРЈ, од 1992. до 2002. године су представљале СР Југославију, а од 2003. до 2006. су биле у оквиру репрезентације Србије и Црне Горе. За то време су постигле одличне резултате. Највеће достигнуће наших одбојкашица јесте треће место на светском првенству 2006. године у Јапану. Тада су постале наше „Бронзане одбојкашице“. Следеће године освајају сребро на европском првенству. Од стране Олимпијског комитета Србије проглашаване су за најбољу женску екипу у периоду од 2006. до 2010. године.

Анђела Милић V/4

ЗАБАВА

S	T	O	N	A	L	A	M	R	P	A	S
R	Š	A	M	P	A	N	J	A	C	T	T
I	R	V	R	I	K	G	I	J	E	E	
T	O	I	A	D	V	L	U	L	K	S	
P	F	O	T	O	A	P	A	R	A	T	
E	A	N	A	G	R	V	L	O	P	E	
L	M	T	A	C	I	V	K	T	O	R	
O	E	L	K	R	J	R	I	K	E	A	
P	S	L	I	A	U	I	C	A	Đ	V	
T	C	N	A	N	M	Ć	I	R	N	U	
A	T	R	A	B	M	U	B	T	A	K	

**Наставница географије:"Покажи ми где се налази Атлански океан."

Ученик:"Како?"

Наставница:"Па опијај где је мокро!"

**Долази Перица из школе и каже мами:"Мама донео сам X1H1!" Мајка: "А како сине?" Перица:"Па фино, из хемије 1 и из немачког 1."

**Како је настао минус?-Плус се одузео.

***"Do you understand me?" "Yes I don't"

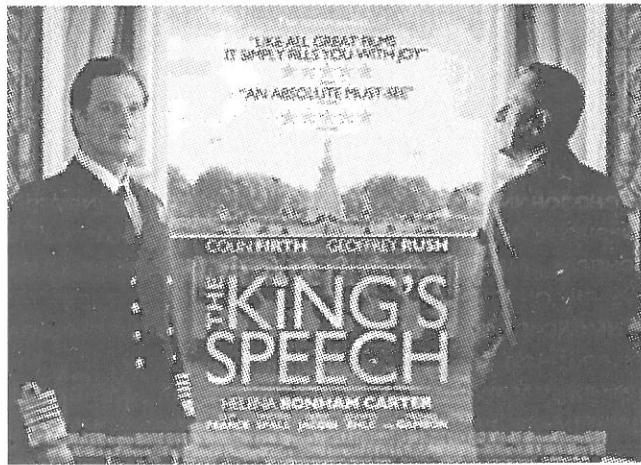
***"Перице, зашто си на родитељски довео деду?"

"Па једино он у породици слабо чује."

**Пита учитељица Перицу:"Шта знаш о старим Римљанима? "Перица:"Па знам да су давно умрли!"

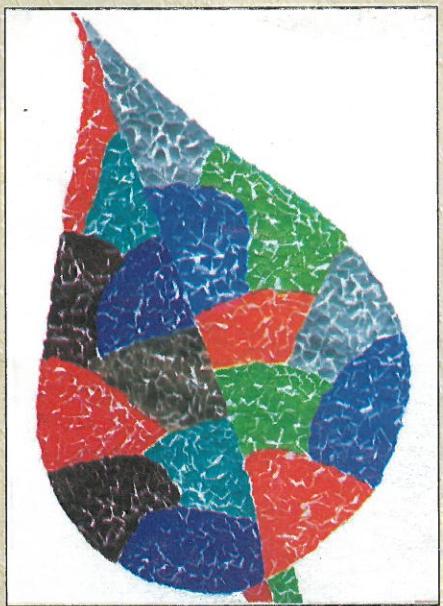
ОВЕ ФИЛМОВЕ НЕ СМЕТЕ ПРОПУСТИТИ

Историјска драма "Краљев говор", номинована у 12 категорија, добила је, могло би се рећи очекивано, четири "Оскара" - за најбољи филм, главног глумца, режисера и оригинални сценарио, на 83. додели награда Америчке филмске академије која је у ноћи између недеље и понедељка одржана у Кодак театру у Лос Анђелесу. Колин Фирт је добио "Оскара" за најбољег глумца за улогу британског краља Џорџа Шестог, који се успешном бори да савлада муцање, док је Том Хупер награђен за режију. "Оскар" за најбољу глумицу припао је трудној Натали Портман за улогу шизофрене балерине у "Црном лабуду", док су награде за споредне улоге у спортској драми "Боксер" добили Кристијан Бејл и Мелиса Лео, која ће остати запамћена по томе што је опсновала док се захваљивала на награди коју јој је уручио легендарни Кирк Даглас. Фирт, коме је прошле године "Оскар" измакао за улогу у филму "Самац", био је фаворит од самог почетка. Примајући награду, нашалио се рекавши да има осећај да је досегао врхунац у каријери. Ни у женској категорији није било изненађења. Натали Портман се кроз сузе захвалила "свом супругу, љубави свог живота", кореографу Бенџамину Милпјеу и Лику Бесону, који ју је открио у филму "Професионалац". Други велики фаворит, "Друштвена мрежа" Дејвида Финчера, морао је да се задовољи наградама за најбољу монтажу, адаптирани сценарио и музiku. Највећи губитник је авантуристички вестерн браће Коен "Човек звани храброст" са Џефом Бријисом, који је упркос 10 номинација остао без иједног трофеја. Дански филм "У бољем свету" добио је "Оскар" као најбољи филм ван енглеског говорног подручја, док је најбољи анимирани филм "Прича о играчкама 3".

ОСНОВНА ШКОЛА
ВУК КАРАЦИЋ
ЖИТКОВАЦ

Вељко Арсић VI2

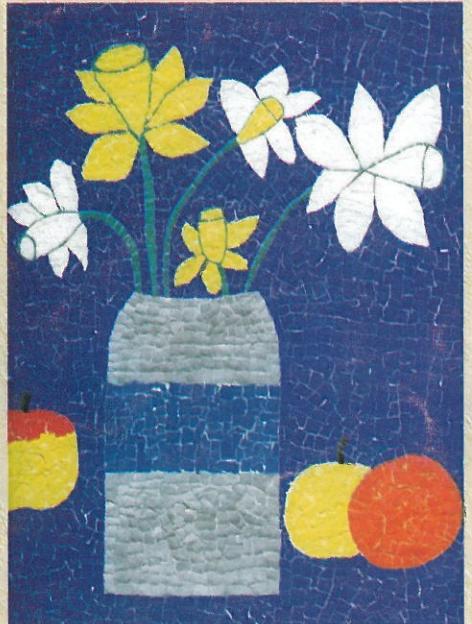
Марко Миловановић

Урошевић Александар III2

Младен Ђорђевић VII3

Александра Петровић V5

Ања Ристић III2